

ΠΑΝΔΑΙΣΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ φρ. 6
Ἐξωτερικοῦ φρ. 7

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν
ἐγγράφα δὲν ἐπι-
στρέφονται.

ΕΘΙΚΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΤΗΣ ΣΥΝΕΤΑΣΙΑΣ ΠΟΛΛΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΛΑΔΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΥΠΟ

Δ. Χ' ΔΑΝΙΗΛ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ ἔλη 8 σελ. 25 φρ.
Ἡ ζυμίσια . . . 15 "
Ἡ γραμμή . . . 0.25 "

Μελέται ἐπιστημονικαί,
κοινωνικαί καὶ διδακτικαί,
σύμφωνοι πρὸς τὸν σκο-
πὸν τοῦ ἑβδομιαχοῦ κα-
ταχωρίζονται.

Journal «Пандaisia» — Варна.
Общественно-научное

Διεύθυνσις: Rédaction de la Revue grecque «Пандaisia» — VARNA (Bulgarie).

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΙΑ



Μετά τὴν τράπεζαν καὶ τὸ ἐνδύμα αἱ δια-
σκεδάσεις. Μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς γασ-
τρός καὶ τῆς φιλαρεσκείας ἡ ἀπαραίτητος
ἀναστροφή. Οὗτος ὁ κανὼν τοῦ σημερινοῦ
βίου. Αἱ διαχύσεις τέρπουσι τὰς αἰσθήσεις. Εἶνε αἱ
μᾶλλον ἐπαγωγοὶ τῆς σαρκικῆς ἀπολαύσεως. Εἶνε αἱ
περιστάσεις, καθ' ἃς συγχρόνως τὰ αἰσθητήρια καὶ ἐπὶ
πολὺ ἐντρυνῶσιν εἰς τὰ θέληγτρα καὶ τὴν γλιδὴν. Ὅ-
που λοιπὸν ἡ μολπή, τὸ κάλλος, ἡ ἐπαφή, τὰ ἀνα-
ψυκτικά καὶ τὰ ἀρώματα ἐν ἀρθρονίᾳ, ἐκεῖ σήμερον καὶ
ὁ συνωτισμὸς τοῦ πλούτου, τῆς δόξης καὶ τοῦ ἐπιγῆς
μεγαλείου. Μέγαρον ἰδιωτικὰ, δημόσια καὶ ἡγεμονικὰ
βρίθουσι κόσμου ἐπιλέκτου, δοκιμάζοντος στιγμὰς ἴσως
ἀθανασίας, ἀλλ' ὑπὸ τὰς μᾶλλον ἀνθυγιεινὰς συνθήκας.

Αἱ πρόοδοι τῶν ἐπιστημῶν, καὶ ἰδίᾳ τῶν θετικῶν
ἢ πειραματικῶν λεγομένων, ἐν αἷς καὶ ἡ ἱατρικὴ, ἐξή-
πλωσαν γνώσεις σωτηρίους ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς δι-
αίτης καὶ τῆς ἐν γένει ὑγιεινῆς ἰδιωτικῆς, δημοσίας
καὶ διεθνούς. Ἀλλὰ παρὰ τὴν σύντονον προσοχὴν τῶν
φυσιολογῶν, ἡ ἰδιωτικὴ ὑγιεινὴ ὑπολείπεται κατὰ πολὺ
εἰς τὰς διαχύσεις, ὅπως ἐν τῇ τραπέζῃ καὶ τῇ ἐνδυ-
μασίᾳ. Ναί, τελεῖται περὶ τὸ σπουδαῖον αὐτὸ ζήτημα
παράδοξόν τι· διότι ἐνῶ κοπτόμεθα περὶ τῆς δημοσίας
ὑγιεινῆς, καὶ ἐντόνως διαμαρτυρόμεθα κατὰ τῶν ὀλιβε-
ρῶν αὐτῆς συνεπειῶν παραμελειθείσης ὑπὸ τῶν ἀρμο-
δίων, τούναντίον περὶ ἰδιωτικῆς ἀμελοῦμεν ἀξιοκατατί-
τως. Καὶ ἰδοὺ πῶς.

Ὅπερ πληροὶ τὸ σύμπαν, ὅπερ διατρεῖ εἰς ζω-
ὴν τὴν ἐμψυχον φύσιν καὶ τὰ φυτὰ, ἄνευ τοῦ ὁποίου
οὐδὲ στιγμὴν ἐπιτρέπεται ἡ ὑπασξις ἡμῶν τοῦτο πλημ-

μελῶς ἐξασκεῖ τὴν σώτειραν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ὁργανι-
σμοῦ, ἀσθενῶς ἐπιδρῶ ἐπὶ τῆς διατροφῆς, ἀναπτύξεως
καὶ συντηρήσεως αὐτοῦ. Ἄς τὸ ὀνομάσωμεν. Εἶνε ὁ
ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ. Ἡ φύσις ὅλη πληροῦται ὑπὸ στρω-
μάτων ἀέρος. Ἡ φύσις πανταχοῦ περιρρεῖται ὑπὸ ρευ-
μάτων ἀερῶδων· διότι ἡ φύσις δὲν ἀγαπᾷ τὸ κενόν καὶ
τὴν ἐκφρασιν τῆς ἐπιστήμης. Ναί, ἀπανταχοῦ τῆς φύ-
σεως διαπνέει ὁ ζωογόνος ἀήρ, καὶ εἰς αὐτὰ ἐτι τὰ
βάθη τῶν θαλάσσων, ἐν οἷς ἐνδιαπτύονται τὰ ὑδροβία
κύττη, ἀναπνέοντα τὸν ἐν τοῖς ὕδατιν εὐρισκόμενον ἀέ-
ρα. Ἀέρας καὶ αὐτὰ τὰ φυτὰ ἀναπνέουσι κατὰ τὰς λαμ-
πρὰς τοῦ ἡλίου ὥρας, ὅτε ὁ ζωοδότης καὶ μεγαλο-
πρεπὴς ἥλιος θαλπερῶς περιλούει, καὶ ἀπλετοῦ τὸ θερ-
μὸν αὐτοῦ φῶς ἐπιχέει ἐπὶ πᾶσαν καρδίαν καὶ θάλλ-
λουςαν βλάστησιν, ὅτε τὸ πυκνὸν φύλλωμα τῶν δέν-
δρων, καὶ θάμνων, καὶ ἀνθέων, ἀπὸ τῆς νεότητος τοῦ
ἐνιαυτοῦ μέχρι τοῦ μαρμασμώδους καὶ καταπεπνουμέ-
νου μετοπώρου, ἐξωραΐζει τὴν φύσιν.

Ἰδωμεν ἤδη κατὰ πόσον τὸ ζωοπάροχον τοῦτο
στοιχεῖον, διὰ τοῦ συστάτικου αὐτοῦ καὶ ἀρχόντος τῆς
ζωῆς ὕψον, τόσον εἰς ἰδιωτικὰς ὅσον καὶ ἀνακτορι-
κὰς αἰθούσας, ἐπενεργεῖ εὐεργετικῶς ἐπὶ τοῦ πολυτυρ-
βάλλοντος ὁργανισμοῦ εὐθυμούσης ψυχῆς.

Ἀναστροφῇ τοῦ νεωτέρου βίου σημαίνει μέγας
συνωτισμὸς, χῶρος περιορισμένος, ἀὴρ ἀνεπαρκὴς καὶ
μεμολυσμένος. Ἰδοὺ κύκλος σιδηροῦς καὶ ἀνυπέρβλη-
τος ὑπὸ τῆς λεγομένης ἐκπολιτιστικῆς ἐθιμοτυπίας. Πο-
λύωροι ἐσπερίδες ἐν στενῷ ἢ εὐρυτέρῳ κύκλῳ τελοῦν-
ται ἐν ὥρᾳ χειμῶνος καὶ νυκτός, ὅτε ὁ φωτισμὸς κα-
τανάλισται ὄχι σμικρὰν ποσότητα ὕψον. Ὑπερπλη-
ροὶ λοιπὸν τὸ ἀνθρακικὸν ἀέριον τὰς αἰθούσας, τὸ ἐνα-
ποταμιευόμενον ἐκεῖ ἐκ τῆς ἐκπνοῆς καὶ τῆς καύσεως
τῶν λαμπτήρων τῆς νυκτός. Τί δ' ἐκ τοῦ ἀτυχοῦς

τούτου συμβάντος προκύπτει, εὐνόητον. Ὁμήγυρις ἀβροδίατος, περιβεβλημένη χρυσὸν καὶ ἀπαστράπτουσα ἐν ἀδάμασι, περιλουομένη ἐν αἴγλῃ ματαίας δόξης, κατατήκεται ὑπὸ ἐφημέρου λάμψεως. Διότι ὑποσχάπτεται τῆς ὑγείας τὰ βάθρα. Διότι προδιαθέτει τὸν ὀργανισμόν εἰς νόσους ἀλγεινάς. Διότι θελοτυρλοῦσα βραχύνει τοῦ βίου τὸ νῆμα. Ἀναφέρομεν γεγονὸς ἐμποιῆσαν αἰσθησιν πρό τινας ἐν Παρισίοις, ἀποτέλεσμα δὲ τῆς ἀνεπαρκείας τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ὀξυγόνου. Ἐνέσκηψεν ἡ φυματίωσις ἐπιδημική ἐν τινι οἰκοτροφείῳ θηλέων τῆς ρηθείσης μεγαλουπόλεως. Ἐπὶ μακρόν μάταιαι ἀπέβαινον αἱ ἔρευναι τῶν ἀρμοδίων πρὸς ἀνέυρεσιν τῆς νοσογόνου αἰτίας. Ἐν τούτοις τὸ κακὸν ἐπέμεινεν ἀνένδοτον. Ἐπὶ τέλους ἐστράφη ἡ προσοχή καὶ ἐπὶ τοῦ γάλακτος. ἔνθα μετὰ ἔρευναν μικροσκοπικὴν ἐφωράθη τὸ μικρόβιον τῆς φθίσεως νηχόμενον ἐν τῷ ὀρρῷ. Διὰ τῆς καταργήσεως τῆς πρωϊνῆς ταύτης τροφῆς ἡ ἐπιδημία ἐξέλιπεν. Τί συνέβαινε λοιπὸν ὥστε καὶ αὐτὰ τὰ οἰκιακὰ σήμερον ζῶα διὰ τοῦ κρέατος καὶ τοῦ γάλακτος νὰ μᾶς καθιστῶσιν φθισικούς; Ὡς γνωστὸν εἰς τὰς μεγαλουπόλεις αἱ γαλακτοφόροι δαμάλεις τρέφονται ἐντὸς σταύλων, οἱ ὅποιοι ἐγκλείουν ὄγκον ἀέρος περικυλισμένου, πολλάκις καὶ μὴ ἀρκούντος εἰς τὴν ἐντελῇ ὀξειδῶσιν τοῦ αἵματος. Ἐντεῦθεν μαρasmus τοῦ ὀργανισμοῦ, προδιάθεσις εἰς νόσους, καὶ γῆ ἀγαθὴ εἰς καλλιέργειαν τῶν παρασίτων καὶ εἰς αὐτὰ τὰ κατοικίδια κτήνη. Ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ζῶον ἐν γένει ἐπλάσθησαν νὰ διαβιῶσιν ἐν ἀναπαυσαμένῳ οὐρανῷ. Τοῦτου ἕνεκα καὶ ἡ θεία πανσοφία ὑπερπλήρωσε τὴν φύσιν ἀέρος ζωοδότου. Οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐνταῦθα ἐδείκνυν τὴν σοφίαν, τὴν ὁποίαν ἡ ἡμετέρα ἀφροσύνη πεισμῶνως ἀπολακτίζει. Οἱ ἀρχαῖοι ἐν ὑπαίθρῳ ἔθεωντο, οἱ δὲ ποιηταὶ αὐτῶν ἐν πλήρει οὐρανῷ καὶ ὑπὸ τὸ ἄπλετον φῶς τῆς ἡμέρας παρίστανον τὰ ἀριστουργήματα τῆς δαιμονίου γραφίδος των. Καὶ οἱ ἰσχυραὶ ἔτι τῆς ἀρχαιότητος διάνοιαι ἐπιλοσόφουν περιπατοῦσαι. Ἡ ἐμβρίθεια, ἡ εὐρυμάθεια, ἡ ἀπάθεια, καὶ αὐτὸς ὁ κυνισμὸς τοῦ Διογένηος ἡμιλλῶντο ἐξ ἴσου ἐν τῇ ὑγιεινῇ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς σαρκός. Καὶ ἐδίδασκον ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ὁ Πλάτων, ἐν τῷ Λυκείῳ ὁ Ἀριστοτέλης, ἐν τῇ Στοᾷ ὁ Ζήνων, ἐν τοῖς Κήποις οἱ Ἐπικουριοί. Ἄλλως τε ὁ σιμερινὸς τῆς ἐσπερίας χορὸς ἔχει πολλὰ τὰ τρωτά. Αἱ κινήσεις αὐτοῦ στροβιλῶδεις καὶ ἱλιγγιώδεις προκαλοῦν συνήθως καὶ ἄσθονον ἐφίδρωσιν. Ὁ δὲ ὀργανισμὸς διὰ τῆς θερμότητος διαστέλλεται. Ἄλλ' ὁ περισφίγγων τὸν θώρακα στηθόδεσμος ἀνθίσταται εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ φυσικοῦ νόμου, ἐνῶ χορευταὶ ἀγώ-

νῶντες καταφεύγουν εἰς νέας τῆς ὑγιεινῆς παρεκτροπᾶς. Διότι ἐπεὶ μὲν ἀποτόμως ἀνακλίνονται, ὅτε δὲ ἀπνευστὶ ἀπορροφῶσιν ἀναφυκτικὰ, καὶ ἄλλοτε ἐκτίθενται εἰς ἀέρος ρεύματα, ἐνῶ πάντοτε πλέουν εἰς λουτρὸν ἰδρωτός θερμοῦ.

Ἄλλὰ καὶ ταῦτα δὲν ἐπαρκοῦν. Ἐπρεπε νὰ μεταβληθῇ καὶ αὐτῆς τῆς φύσεως ἡ τάξις διὰ τὴν φρενοτροπίαν. Ἐπρεπε νὰ ὑποχωρήσῃ ἡ ἀναπαυτικὴ νύξ εἰς τὴν ἐργώδη ἡμέραν. Νὰ διαταραχθῇ αἰώνιος ἰσορροπία τοῦ παντός χάριν τοῦ ἀκαταλόγιστου ἡμῶν ἐγῶ. Ἐπρεπε, λέγω, νὰ φυγαδευθῇ καὶ αὐτὸς ὁ ὕπνος τῆς νυκτός ὁ φυσιολογικός, ὁ μόνος χορηγὸς τῆς ἀναπαύσεως εἰς τὰ κεκμηκότα ὑπὸ τῶν τῆς ἡμέρας φροντίδων μέλη. Ἦσυχεῖ ἡ φύσις. Καθεύδει ἡ κτίσις. Ὑπὸ τὰς φιλοστόργους πτέρυγας σκέπει ἡ ἀνάπαυσις τῆς νυκτός τὴν ὑπνώτουσαν ζωὴν. Καὶ ὑπείκει τὸ ἐνστικτον ζωῆριον, τοῦ οὐρανοῦ τὸ πτηνόν, ἡ τὸ ἀδάμαστον τοῦ ὄρουμοῦ θηρίον. Ἀπειθεῖ δὲ μόνον ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὑψαύχην καὶ μεγάλαιος ἄνθρωπος, ὁ πειρώμενος ν' ἀναίρεσῃ τῆς φύσεως τοὺς νόμους. Πλήν οὐαὶ εἰς αὐτὸν τὸν μὴ εὐσχημόνως περιπατοῦντα καὶ ἐν ὥρᾳ φωτός.

Οὐχ' ἦττον αἱ διαχύσεις εἶνε ἀναγκαῖαι, ἀπαραίτητοι δι' ἡμᾶς. Μετὰ τὴν ἐργασίαν ἡ ἀνάπαυσις καὶ τῶν σεβαστῶν ἐν τῷ βίῳ.

Τὸ σωματικῶς ἢ νερῶς ἐργαζόμενον ὃν καταπονεῖται. Ἀνάγκη ἀνακτῆσεως νέων δυνάμεων ὀργανικῶν καὶ πνευματικῶν. Καὶ πρὸς τοῦτο προωρίσθη ἡ νύξ, ἐνῶ ὑπνώττει πᾶσα ἐργασία. Πρὸς τοῦτο δὲ ἐδόθη εἰς τὴν ἡμετέραν κυριαρχίαν καὶ αὐτὴ ἡ παγγενὴς φύσις πλουσία κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα. Ἄπαντες λοιπὸν οἱ καταπονούμενοι ἐκ τοῦ κμαίου, τῶν βιωτικῶν μεριμνῶν, τοῦ πολυδαίδαλου τῶν συναλλαγῶν, ἡ ἐγκλειόμενοι ἐν τοῖς γραφείοις ἐπὶ μακρόν εὐρίσκουσι τόπους ἀναφυχῆς, ἀπολαύσεως καὶ ἀναπαύσεως αὐτὰ τὰ θέλητρα τῆς φύσεως· τὰς περιποιήσεις τῆς σεμνότητος, ἀθωότητος καὶ γλυκύτητος τῆς φύσεως· τοὺς ἄβροτάτους κόλπους τῆς παρθενίας τῆς φύσεως· τὴν πηγὴν αὐτὴν τῆς ἐφημέρου τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς ἐν τῇ κατατροπῇ τῆς φύσεως. Ἡμεῖς μάλιστα οἱ ἐν Ἀνατολῇ ὑπὸ γλαυκὸν οὐρανὸν ζῶντες εὐτυχοῦμεν νὰ δοκιμάζωμεν τὰς ἀρετὰς τῆς φύσεως καὶ ἐν μέσῳ χειμῶνος. Ἄλλ' ἡ φύσις διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐκτὸς τῆς ἀπολαύσεως τῶν ὕλικῶν ἀγαθῶν εἶνε καὶ μάθημα διδακτικώτατον. Φύσις, ἄνθρωπος καὶ Θεὸς εἶνε ἀλληλένδετοι. Εἶνε ἀποτέσματα καὶ Αἰτία. Εἶνε συνέπαιαι καὶ Ἀρχή. Ἡ φύσις ἐν τῇ δημιουργίᾳ διὰ τὸν ἄνθρωπον εἶνε ὄχι μόνον τοπεῖον ἀναληπτικῆς διαχύσεως, ἀλλὰ καὶ σχο-

λείον ἅμα τῆς θείας πανσοφίας, παναγαθότητος καὶ παντοδυναμίας. Εἶχε δὲ καὶ μέγα δίκαιον ὁ ἰχνηλατῶν φυσιοδίφης, ὁ μελετῶν τὰ φυτὰ καὶ ἀναφωνῶν δι' ἐκάστην βλάστησιν «ὁ Θεὸς ἐν τῇ φύσει γνωρίζεται». Οὐχ ἥμισυ δὲ αὐτοῦ φρονοῦμεν ὅτι δικαιούμεθα καὶ ἡμεῖς διακηρύττοντες «ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ φύσει ἀναπαύεται». Ναί, διότι ἐν τῇ φύσει ἐκπληροῦνται ὅλοι οἱ ὅροι οἱ ὑγιεινοί. Ἐκεῖ ὁ ἥλιος θερμαίνει, ὁ ἀήρ ζωογονεῖ, ἡ κίνησις ἐνισχύει, τὸ ὕδωρ ὀρεσίζει, τὸ κελάδημα κατακηλεῖ, τὸ ἄρωμα μεθύει, ὁ ρύαξ ἀποκοιμίζει. Ἐκεῖ ἀναπαυόμεθα, ζωογονούμεθα, ἀνδριζόμεθα, ἡλεκτριζόμεθα, μεταρσιούμεθα, φιλοσοφοῦμεν, μεγαλοπραγμονούμεν. Ἐν τῇ φύσει ἐξελίσσονται τὰ ἀριστουργήματα καὶ μεγαλοπρεπέστατα ἐν ταύτῳ τῶν δραμάτων συλλήψεις τῆς προαιωνίου Σοφίας. Ἐκεῖ καὶ ὁ πρὸς τὸν Θεὸν θαυμασμός ἐπιβάλλεται, ἡ δὲ παραπαίουσα τοῦ ἀνθρώπου διάνοια λογικεύεται. Ναί, λογικεύεται ἐν τῇ σοφίᾳ, ἀγαθότητι καὶ τῷ κράτει τῆς ἰσχύος τοῦ Πλάττου, τοῦ μεγάλου καὶ μοναδικοῦ τῆς ἀνθρωπότητος Διδασκάλου.

Ἀθῆναι

Κωνσ. Ἡλ. Παπαλήλιος, ἱατρός.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΩΝ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

17). Ἄλλο εἶδος μίγμα

(Σακχαρώδης πολτός).

Διὰ νὰ γείνη οἰονομία.

1-ον εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ῥαντίσεων, 2-ον τοῦ ὕλικου, ποῦ θὰ μεταχειρισθῶμεν καὶ 3-ον τοῦ κόπου, τὸν ὁποῖον θὰ κάνωμε, ὅταν εἶνε ἡ βροχαῖς, πολλὰς ἔμπορουμε νὰ βάνουμε μέσα ἔς τὸ μίγμα καμμιὰ κολλητικὴ οὐσία γιὰ νὰ μὴ ἔμπορῃ εὐκόλῃ νὰ ξεπλύνεται τὸ κούτσουρο, ὅταν βρέξῃ ἀμέσως μετὰ τὸ ῥάντισμα. Ὡς κολλητικαὶ οὐσίαι συσταίνονται διὰ ἑκάτὸ (100) ὀκάδ. μίγματος (γιατρικοῦ) 1-ον ζάχαρι μιὰ (1) ὀκά ἢ μέλι δύο (2) ὀκάδες, 2-ον) ἀλευρι ἀπὸ καλαμπόκι (φουσικοσταρίσι), μιὰ-μισθὴ (1½) ὀκά φιλόφιλὸ καὶ πυκνοκοσκινομένο καὶ 3-ον) τρεῖς (3) ὀκάδες πατάταις. Διὰ κάθε ἓνα ἀπ' αὐτὰ τὰ τρία εἶδη κάμνομεν ὡς ἑξῆς:

Ἡ ζάχαρη ἢ τὸ μέλι λιώνεται καλὰ πρῶτα σὲ ἄλλο νερὸ παρμένο ἀπὸ τὸ μετρημένο καὶ ὕστερα ἀνακατώνεται μετὰ ὅλο τὸ μίγμα.

Τὸ ἀλευρι ἀνακατώνεται μετὰ ἄλλο νερὸ πρῶτα, ἀ-

ρίνεται νὰ βράσῃ κομμάτι καὶ κατόπι ρίχνεται σὲ ὅλο τὸ μίγμα καὶ χτυπηταὶ καλὰ μετὰ ἓνα ξύλο ὡς ποῦ νὰ διαλυθῇ ὅλως διόλου.

Ἡ πατάταις πλύνονται καλὰ, βράζονται ὡς νὰ λυώσων, ἀνακατώνονται μετὰ λίγὸ νερὸ, στραγγίζονται μετὰ προσοχὴ γιὰ νὰ μὴ μείνῃ καμμιὰ ἀκαθαρσία καὶ σταματᾷ ἡ μηχανὴ καὶ τότε βάνονται ἔς τὸ προετοιμασμένο μίγμα

Σημ. Καθένας ἔμπορ. νὰ μεταχειρισθῇ ὁποῖο ἀπ' αὐτὰ τὰ τρία εὐρίσκει εἰκονομικώτερο.

18). Μετὰ τὶ γίνεται τὸ ῥάντισμα.

Τὸ ῥάντισμα τῶν ἀμπελιῶν (καθὼς καὶ τῶν κήπων καὶ τῶν διαφόρων καρποφόρων δένδρων, τὰ ὁποῖα ἐπίσης προσβάλλονται) ἔμπορ. νὰ γείνη, 1-ον) μετὰ καλὸ φρουκάλι, 2-ον) μετὰ μηχαναῖς Εὐρωπαϊκαῖς (ψεκαστήρας τολούμπαις) τῶν ὁποίων ἡ ἀξία εἶνε 28 ὡς 30 φράγκα ἐδῶ ὅταν γείνη κάπως μεγάλη παραγγελία — ἀλλέως κοστίζουν κατὰ περισσώτερο. —

Εἶδη αὐτῶν τῶν μηχανῶν ὑπάρχουν διάφορα ἁπλούστεραις εἶνε ἑκείναις, ποῦ κουβαλεῖνται ἔς τὴν ῥαχὴ καὶ μετὰ τὸ ἓνα χερί ὁ ἐργάτης κουνάει τὸ χερσὺλι (καθὼς εἰς ὅλαις ταῖς τολούμπαις) μετὰ τὸ ἄλλο δέβαστᾷ τὸ σωλήνα (μαρκοῦτοι) καὶ ἂν μὲν ἡ μηχανὴ εἶνε διπλῇ, δελεαδῇ μετὰ δύο στόματα, ραντίζει μαζὶ δεξιά καὶ ἀριστερά, ἂν δὲ πάλι εἶνε μετὰ ἓνα στόμα, ραντίζει ἀπὸ μιὰ μιὰ σειρὰ (ἀρδίνι).

Σήμερον ὡς καλλίτεραις τολούμπαις συσταίνονται τοῦ ἐργοστασίου Βερμορέλ (Wermoreil). Αὐταῖς παρουσιάσθησαν εἰς ὅλα τὰ μέρη, ποῦ ἔγεινεν μεγάλας ΕΚΘΕΣΕΙΣ καὶ ἔχουν 380 βραβεῖα, διότι πολὺ ἐπιτυχάνουν ἔς τὸ ῥάντισμα. Ἀπὸ τῆς μηχαναῖς αὐταῖς τὸ ὕγρὸ (τὸ μίγμα) βγαίνει ὅταν ἀτμός (σὺν ἀρνός) καὶ ἔμπορ. κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο νὰ βρέξῃ καλὰ-καλὰ ὅλα τὰ μέρη ἔς τὰ κούρβουλα (κούτσουρα). Ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιον αὐτὸ (Βερμορέλ) ἔχουν ξεδουθῇ ὡς τώρα ἔς τὴν Ἑλλάδα μόνον, 10,000 μηχανάς.

Σημ. Πρὶν βαλθῇ τὸ γιατρικὸν ἔς τὴν μηχανὴν πρέπει δίχως ἄλλο νὰ ἀνακατώνεται πρῶτα δυνατὰ μετὰ ἓνα ξύλο.

19). Κατάλληλο τὸ ἴδιον γιατρικὸν καὶ γιὰ τὰ καρποφόρα δένδρα.

Ἐπειδὴ καὶ τὰ καρποφόρα δένδρα προσβάλλονται ἀπὸ τὸν περονόσπορο, ὅπως καὶ τ' ἀμπέλια, ἡ χρῆσις τοῦ ἰδιοῦ γιατρικοῦ, κατόπιν ἀπὸ δοκιμῆς, ποῦ ἔκαμαν πολλοί, φαίνεται ὅτι φέρνει εὐχάριστο ἀποτέλεσμα καὶ ἔς αὐτὰ, ὥστε ὅσον ἔχουν ἀνάγκη, μποροῦν νὰ τὸ μεταχειρισθῶν.

Σημείωσις. Διὰ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ τοῦ γιαιτρικοῦ (τοῦ μίγματος), τὸ ὅποιον, διότι ἔχει μέσα του γαλάζια πέτρα (γκινδ-τασί) εἶνε φαρμακερὸν, ὑπάρχουν δύο γνώμαις γὰρ τὰ σταφύλια, 'πού εἶνε προσωρισμένα γὰρ φαγι: Μερικοὶ ὅλγοι ὁμως), λέγουν ὅτι μπορεῖ νὰ μολυνθοῦν τὰ σταφύλια μὲ τὸ φαρμάκι καὶ νὰ βλάψουν τὴν υγεία τῶν ἀνθρώπων· ἄλλοι πάλιν, (οἱ περισσότεροι) φρονοῦν ὅτι δὲν εἶνε κανένας κίνδυνος καὶ οὔτε ἔχομε καὶ κανένα παρὰδειγμα βλάβης, ἐν ᾧ σὲ ἀμέτρητα μέρη κἀμουν χρῆσιν τοῦ γιαιτρικοῦ αὐτοῦ τόσα χρόνια τώρα οἱ ἀμπελουργοί. Ὅλοι δὲ συμφωνοῦν ὅτι τὰ βαντίσματα, 'πού θὰ γείνουν τὴν ἀνοιξὶ καθόλου δὲν βλάπτουν καθὼς καὶ 'κείνα, 'πού θὰ γείνουν τὸν Ἰούνιον, 'πού εἶνε ἀκόμα μικρὰ τὰ ῥωγὰ τῶν σταφυλιῶν, διότι μεγαλύνοντας αὐτὰ δὲν ἀφίνουν κανένα μόνυσμα τῆς γαλάζιας πέτρας νὰ βασταχθῇ ἀπ' αὐτῶν. Ὅσοι ὁμως τοχὸν ἔχουν καμμιὰ ὑποψία (ἡ ὁποία, ὅπως φαίνεται δὲν εἶνε σωστὴ) μποροῦν. ἂν εἶνε ἀνάγκη, κατὰ τὸν Αὐγουστο μῆνα νὰ μεταχειρισθῶν μίγμα ἀσδέστης καθαρῆς σὲ σκόνῃ καὶ καρὰ μπουγιᾶς (θεοῦ σιδήρου) ἐπίσης δὲ σκόνῃ μὲ φουσέρον (φουσητήριον-πχάνη). Τὸ μίγμα αὐτὸ εἶνε ἀδύνατον, ἀλλὰ πάντα φέρνει ἕνα ἐμπόδιον εἰς τὴν πρόδοσιν τῆς ἀρρώστιας.

20). Ὅλαις ἢ ὀδηγίαις.

Αὐταῖς εἶνε μὲ ἁπλὸν τρόπον ἡ ὀδηγίαις ὅλαις, 'πού πρέπει νὰ γνωρίζουν οἱ ἀμπελουργοὶ ἀπὸ τώρα καὶ ὕστερα, εἴθε δὲ νάρθουν τὰ πράγματα εὐνοῖα μὲ τὴ βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ μὴ λάβῃ ἀνάγκη κανένας ἀπ' αὐταῖς.

Ἄν ὅμως, ὡς πιστεύεται, παρουσιασθῇ ἡ ἀνάγκη, τότε δὲν μπορεῖ νὰ γείνῃ διαφορετικὰ (—ἀνάγκη καὶ θεοί), παρὰ νὰ βαλθῇ εἰς ἐνέργειαν τὸ γιαιτρικόν, καθὼς ἔχομε δεῖξει μὲ προτοχή, μὲ ἐπιμέλεια καὶ μὲ τάξι καὶ ὁ Θεὸς ὁ μεγαλοδύναμος πάλιν ἕς κόνῃ τὸ καλὸ δι' ὅλους.

21). Πῶς καταστρέφονται αἱ κάμπαι (κάμπαις).

Εἰς ὅλους εἶνε γνωστὴ ἡ μεγάλη καταστροφή, 'πού φέρουν ἡ κάμπαις 'ς τὰ διάφορα καρποφόρα δένδρα κ. λ.

Τὸ ἐξῆς φάρμακον εἶνε πολὺ κατάλληλον γι' αὐταῖς καθὼς ἀπέδειξαν πολλαὶ δοκιμασίαι.

Εἰς μιὰ λίτρα (312 δράμια) νεροῦ τῆς βροχῆς, βάνουμε καὶ ἀνακατώνουμε καλὰ πέντε (5) γραμμάρια (ἐνὰ-μισοῦ (1½) δράμι καὶ κᾶτι τι, σόδα, κατόπιν ἐξακολουθώντας τὸ ἀνακάτωμα, χύνουμε ἀπὸ λίγο-λίγο τριάντα (30) γραμμάρια, (ἐννὴν (9) δράμια καὶ κᾶτι τι) λάδι λιναρίσιον, (ἀπὸ λιναρόσπορον). Τὸ μίγμα αὐτὸ εἶνε τὸ γιαιτρικόν καὶ μὲ τὴν ἴδιαν μηχανή, ἢ καὶ μὲ φρουκτὴν ραντίζομε τὰ δένδρα, 'πού φωληάζουν ἢ κάμπαις, ἢ ὁποῖαις, μόλις στεγνώσῃ τὸ ράντισμα, καταστρέφονται ἀμέσως.

Σημ. Μὲ τὴν ἴδιαν ἀναλογία, ἐννοεῖται, μποροῦμε νὰ κάνομε πάντοτε ὅσο γιαιτρικόν μᾶς χρειάζεται.

21). Πῶς ἐξολοθρεύονται αἱ φθειρες (ψεῖρες) 'πού προσβάλλουν τὰ διάφορα δένδρα, λαχανικά κ. λ.

Καθὼς ἡ κάμπαις, τὰ ἴδια καὶ ἡ φθειρες μεγάλῃ ζημίαν φέρουν, ὅταν τῆς ταιριάζῃ ὁ καιρὸς. Αὐταῖς ἐξολοθρεύονται μὲ τὰ ἐξῆς δύο φάρμακα:

1-ον) Τὸ ἀσπράδι τριῶν (3) αὐγῶν τὸ χτυποῦμε καλὰ μὲ νερὸ ὡς ἑκατὸ (100) δράμια, ὕστερα βάνουμε μέσα μιστὴν ὀκτ' (1½) πετρέλαιο (γάζι) καὶ ξαναχτυποῦμε τὸ μίγμα, ρίχνομε κατόπιν μέσα (10) δέκα ὀκτάδες νερὸ καθαρὸ, τὸ ἀνακατεύομε ἴλιγο καὶ ραντίζομε.

2-ον) Βράζομε εἰς δύο (2) ὀκτάδες νεροῦ, ὡς ὅτου νὰ μείνῃ τὸ μισὸ, μιὰ (1) ὀκτ' πρόστυχο καπνὸν ἢ καὶ κουτσάνηα τοῦ καπνοῦ, στραγγίζομε τὸ ζῶμι καὶ τὸ βάνουμε εἰς δέκα (10) ὀκτάδες νεροῦ, κατόπιν τὸ ἀνακατώνομε ἴλιγάκι καὶ ραντίζομε, ὅπου ἔχομε ἀνάγκη.

ΤΕΛΟΣ.

ΑΙ ΚΗΔΕΙΑΙ ΤΩΝ ΣΙΝΩΝ

Αἱ ἐπικίδειοι τελεταὶ τῶν Σινῶν ἔχουσι πολλὰς ἀξιολόγους ἰδιοτροπίας, δηλωτικὰς τῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων τοῦ παραδόξου τούτου λαοῦ. Πλεῖστον χρόνον φυλάττουσι τὰ νεκρὰ τεταριγευμένα σώματα ἄταφα. Οἱ πλούσιοι ἀναβάλλουσι τὴν ταφὴν καὶ δλόκληρον ἐνιαυτὸν, εἰς ἔνδειξιν βαθυτέρου σεβασμοῦ πρὸς τοὺς τεθνηκότας. Ὁ νεκρὸς κεῖται ἐπὶ μεγαλοπρεποῦς κλίνης εἰς τὸν εὐρυχωρότερον θάλαμον τοῦ οἴκου, κατεσκεπασμένον ὑπὸ λευκοχρῶν ὑφασμάτων, — διότι τὸ λευκὸν εἶναι τὸ πένθιμον χρῶμα τῆς Κίνας. Ἡ νεκροθήκη κοσμεῖται ὑπὸ ζωγραφιῶν καὶ χρυσωμάτων, καὶ κατασκευάζεται ζῶντος ἔτι τοῦ τεθνηκότος· καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ πτωχότεροι τῶν Σινῶν δαπανῶσιν ἱκανὴν ἀργύριον ποσότητα, ὥστε ν' ἀξιώθωσι μετὰ θάνατον εὐπόλητον σκέπης.

Τὴν ἡμέραν τῆς ἐκφορᾶς οἱ συγγενεῖς βαδίζουσιν ἐν παρατάξει πρὸς τὸν τάφον. Τοῦ νεκροῦ προηγούνται μουσικοὶ, παίζοντες μελιχχολικούς σκοποὺς ἐπὶ διαφόρων ὄργάνων, καὶ τινες φέροντες γραπτὰ ἐλίγματα καὶ μεταξωτάς σημαίας, ἐφ' ὧν ὑπάρχουσιν ἐπιγραφαὶ δηλοῦσαι τὸν βαθμὸν καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ τεθνηκότος. Θυματοφόροι ἀκολουθοῦσι τούτους, καὶ ὑπὸ λευκοῦ σκιᾶ, φέρεται ἡ νεκροθήκη, κεκαλυμμένη ὑπὸ λευκῆς ὀθόνης. Ἐκατέρωθεν αὐτῆς πορεύονται ἄνδρες καίοντες κομμάτια χάρτου καὶ χάρτωνος, ἅτι-

να ἔχουσι διαφόρους ἐπιγραφάς· εἶναι δὲ ἄλλα μὲν κυκλοειδῆ, ἄλλα δὲ φανταστικῶς ἐσχηματισμένα, καὶ κατὰ τὴν πίστιν τῶν Σινῶν, μετεωριζόμενα μετὰ τῆς ψυχῆς, συνοδεύουσιν αὐτὴν εἰς τὴν μέλλουσαν ὑπαρξιν, εἴτε ὡς ἄρτος, εἴτε ὡς νόμισμα, εἴτε ὡς ὁτιδήποτε ἄλλο ἢ ἐπιγραφή δηλοῖ. Κατόπιν τοῦ νεκροῦ ἔπονται οἱ συγγενεῖς τοῦ τεθνηκότος, λευκὰ ἐνδεδυμένοι ἀκαλλώπιστα, κατεσχισμένα, καὶ ρυπαρά· ἢ, ὁ πρεσβύτερος υἱός, φορῶν κανναβίδας, ἔχων τὸ σῶμα κεκλιμένον, καὶ ἐπιστριζόμενος εἰς βακτηρίαν, ἀκολουθεῖ πληοῖον τῆς νεκροθήκης· ὀπισθεν αὐτοῦ εἶναι οἱ ἀδελφοὶ του, κατὰ ζεύγη, στηριζόμενοι ἐπὶ βακτηριῶν, ὡς μὴ δυνάμειοι νὰ βασταχθῶσιν. Εἰς τινὰς ἐκφράς, ἑκαστος πενθῶν ἔχει φίλον ἐκατέρωθεν πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ, καὶ θεράποντα βαστάζοντα ἐπάνωθεν του μέγα σκιάδιον, μὲ πλατὺ λευκὸν κράσπεδον, δι' οὗ σχεδὸν κρύπτεται ὁ πενθητής ἀπὸ τὰ ὄμματα τοῦ πληθους. Ἐν δὲ συνοδεύσωσι καὶ γυναῖκες, φέρονται ἐν μικραῖς ἁμαρτίαις. Τὸ ἄκρον τῆς πομπῆς συνιστῶσιν οἱ φίλοι τοῦ τεθνηκότος. Οἱ πενθοῦντες συχνάκις ὀλοῦνται καὶ κραυγάζουσι σφοδρότατα, πληροῦντες τὸν ἀέρα γοερῶν θρηνηστικῶν.

Τὰ νεκροταφεῖα κατὰσκευάζονται ἐν εἴδει σπηλαίων, ἔξω τῶν πόλεων. Διαιροῦνται δὲ εἰς μικρὰ κελλία, ἐξ ὧν ἕκαστον χωρεῖ μίαν νεκροθήκην, καὶ ἅμα τῶν κελλίων, πληρωθέντων ὁ τάφος κλείεται. Ἡ νεκροθήκη ἀποτίθεται ἐν τῷ δοχείῳ αὐτῆς ἄνευ θρησκευτικῆς τιμῆς τελετῆς, σεμνοπρεπέστατα ὅμως, καὶ ἡ πομπὴ τότε ἐπιστρέφει. Εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἐκ τοῦ τάφου εἶναι αἰθουσαι, ὅπου σπρώνονται τράπεζαι διὰ τοὺς πενθοῦντας καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν. Ἄν ὁ ἀποθανὼν ἦτον ἐκ μεγιστάνων τοῦ κράτους, οἱ συγγενεῖς του δὲν ἀφίνοῦσι τὸν τάφον ἐπὶ ἓνα ἢ δύο μῆνας, ἀλλὰ κατοικοῦσιν εἰς δωμάτια προητοιμασμένα δι' αὐτοὺς, καὶ καθ' ἑκάστην ἀνανεοῦσι τὸ σέβας αὐτῶν πρὸς τὸν τεθνηκότα. Ἡ μεγαλοπρέπεια τῶν κηδείων τούτων διαφέρει, φυσικῶς τῷ λόγῳ κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ νεκροῦ. Τὴν ἐπικηδεῖον πομπὴν ἐνός ἐκ τῶν ἀδελφῶν τοῦ αὐτοκράτορος συνώδευσαν ὑπὲρ τὰς δεκαεῖς χιλιάδας ἀνθρώπων.

Οἱ ἐπίσημοι ἄνδρες θάπτονται γενικῶς εἰς ὄρη καὶ μονήρεις τόπους· ἐάν δὲ τὸ μνήμα κτισθῇ ἐν κοιλάδι ἢ πεδιάδι, μέγας σωρὸς χώματος ἐγείρεται ἄνωθεν αὐτοῦ, καὶ σκεπάζεται μὲ λευκὸν κονίαμα.¹ Ἐν τῷ τάφῳ οἰκοδομεῖται βωμός. ἐρ' οὗ τίθενται τροφαί, θυμιάματα, ἀνημμένα κηρία, καὶ σχήματα δούλων καὶ ζώων, ἅτινα πιστεύεται ὅτι χρησιμεύουν εἰς τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ μέλλοντι κόσμῳ.

Ἐάν ὁ νεκρὸς κατεῖχεν ἀξιόλογον τινὰ θέσιν, αἱ πλεον ἐνάρετοί πράξεις του γλύφονται ἐπὶ μαρμαροῦ, καὶ τίθενται κατὰ τὸ μέτωπον τοῦ μνήματος, περὶ ὃ καὶ τάσσονται σχήματα ἀξιωματικῶν, εὐνούχων, ἱππῶν, ἐλάφων, καμήλων, λεόντων, καὶ ἐλεφάντων. Φυτεύονται δὲ καὶ κυπάρισσοι περὶ τοῦ τάφου, αἵτινες ἀπαυξάνουσι τὴν σοβαρότητα, καὶ τὸ πένθιμον τῆς σκηνῆς.

Ἐντὸς τῶν μνημάτων μεταχειρίζονται καὶ ἄλλα μέσα πρὸς διακρίνωσιν τῆς τῶν τεθνηκότων εὐκλείας. Ἐκάστη εὐπόλητος οἰκογένεια ἔχει ἀνεγερμένον ἐπὶ τοῦ ὑποστατικῷ αὐτῆς μέγα οἰκοδόμημα, καλούμενον ἢ Αἰθουσα τῶν Προγόνων, εἰς τὸν τοῖχον τῆς ὁποίας εἶναι θεθειμένος πῖναξ φέρων τὰς εἰκόνας τῶν ἐπιστημοτέρων προπατόρων τῆς ἢ ἀπλῶς τὰ ὀνόματα τῆς οἰκογενείας, μὲ τὰς ἡλικίας καὶ τὰ ἀξιωματὰ των ἐπιγράφονται εἰς πινακίδια.

Οἱ Σῖναι ἔχουσι καὶ περιοδικὰς τελετὰς εἰς περίθαλψιν τῆς μνήμης τῶν ἀποθανόντων. Κατὰ τὸ ἔαρ, συναθροίζονται οἱ συγγενεῖς ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς οἰκογενείας, ὅπου ὁ πλουσιώτατος ἐξ αὐτῶν ἐτοιμάζει συμπόσιον ἀλλὰ κἀνὲν ἀπὸ τὰ βρώματα δὲν ἐγγίξεται πρὶν γένῃ προσφορά μετὰ τῆς ἀνηκούστης σεμνοπρεπείας. Αἱ πιωχότεραι κλάσεις, αἵτινες δὲν ἔχουσιν αἰθουσαν ἐν ἣ νὰ τιμῶσι τοὺς προπάτοράς των, θέτουσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τὸ μᾶλλον συχνάζομενον τοῦ οἴκου μέρος.

Οἱ Σῖναι φρονοῦσι πρὸς τούτοις, ὅτι εἶναι χρέος αὐτῶν ἀπαραιτήτων νὰ ἐπισκέπτονται τοὺς τάφους τῶν προγόνων των, ἅπαξ ἢ δις τοῦ ἐνιαυτοῦ, καθ' ὅς περὶ τῆς βοτανίζουσι τὰ περὶ τὸν τάφον, καὶ θέτουσιν οἶνον καὶ τροφὰς ἐπὶ τοῦ μνήματος, ἢ ἀνακαίνιζουσι μὲ ποικιλοχρῶς βαρὰς τοὺς χαρακτῆρας τῶν ἐπιταφίων.

Οὐδεὶς νεκρὸς συγχωρεῖται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς πόλεις τοῦ Πεκίνου χωρὶς αὐτοκρατορικῆς διαταγῆς, ἐπειδὴ λέγεται ὅτι ἀντάρτης εἰσῆλθεν ἐν νεκροθήκῃ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Κιενλίγγου. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Καντώνα, καὶ εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς αὐτοκρατορίας, νεκρὸς δὲν συγχωρεῖται νὰ εἰσέλθῃ ἀπὸ τὴν νότιον πόλιν, καὶ τοῦτο διότι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας ἀναβαίνει εἰς τὸν θρόνον του, πρὸς νότον ἔχων ἐστραμμένον τὸ πρόσωπον.

Σηναπλῆ 1898

B. Γ. Πυρλάντης



¹) «Χώνοντι τὸ μῆνον τῶν ἀρχαίων»

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ Α' ΚΑΙ Β' ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΚΟΥ
 ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ
„ΑΠΟΛΩΛΟΤΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ“
 ΤΟΥ ΜΙΑΤΩΝΟΣ
 ΥΠΟ ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
 (ἀπομάχου διδασκάλου καὶ συντάκτου τῆς «Ἱστορίας τῆς Βέρονης»).

(Συνέχεια)

Ἀπαωσμένοι οὕτως, ἐλπίδα τελευταίως
 θέλωμεν ἔχει ἀγενή, πικρὰν ἀπελπισίαν.
 Καὶ θέλουν, ν' ἀναγκάσωμεν Ἰσχύον τὴν ὑπερτάτην
 νὰ ἐκκενώσῃ καθ' ἡμῶν τὴν ἐαυτῆς μανίαν,
 νὰ ἐξοντώσῃ μὲ φθορὰν ἡμᾶς φοβερωτάτην!
 καὶ θέλουν νὰ φροντίσωμεν διὰ αὐθυπαρξίαν!
 Μωρὰ φροντίς! τίς ἐξ ἡμῶν ποτε θὰ συναινέσῃ,
 καίτοι τσαυῦται θλίβουσιν ἡμᾶς ταλαιπωρίαί,
 τὴν φύσιν τὴν νοητικὴν αὐτὴν νὰ ἀπολέσῃ,
 καὶ τὰς ἰδέας, αἰτίνας αἰώνιαι καὶ θαῖαι
 ἐν τῇ αἰωνιότητι πλανῶνται αἰώνως,
 ἵνα ἐντὸς τῶν ἀχανῶν ἐγκάτων τῆς ἀπλίστου
 νυκτὸς οἰκτρῶς καταστραφῇ κ' ἐξοντωθῇ τελείως,
 ἀναίσθητος, ἀκίνητος μετὰ τὰς συμφορὰς του;

Τί θὰ συμβῇ ἐν ποτε τὸ θεῖον, ὅπερ καίει
 ταῦτα τ' ἀφόρητα πυρὰ, τὴν ἀρχικὴν του λύσσαν
 ἀναλαβὼν τὴν ἄλλοτε, ἣν σήμερον δὲν χέει,
 κ' ἐπτάκις καυστικώτερα ἐκεῖνα καταστῆσαν,
 ἐντὸς ὠκεανοῦ φλογῶν ἐκ νέου μᾶς βυθίσῃ;
 Ἄν ἡ ἐκδίκησις αὐτοῦ ἡ μόλις πραυθεῖσα,
 κ' ἐπὶ μικρὸν ὑπνώσασα, καὶ αὖθις ἐξυπνήσῃ,
 καὶ καθ' ἡμῶν τὴν χεῖρά του ἡ φοβερά του λύσσα
 δι' ἀστραπῶν καὶ κεραυνῶν ἐκ νέου ἐξοπλίσῃ!
 ἂν τῆς ὀργῆς του ἀπάντας ἀνοίξῃ τοὺς κευθμῶνας,
 καὶ οἱ ἐπιχειρῶμενοι ἡμῖν τοῦ ἄδου θόλοι,
 σαθροὶ καὶ ἐτοιμῶρότοποι ἀπὸ μακρῶν αἰῶνας,
 καὶ ἐτοιμοὶ νὰ πέσωσι κατὰ τῶν κεφαλῶν μας,
 χειμάρρους χύσωσι πυρὸς καὶ καταρράχτας ὅλοι;
 Τί λέγω; ἴσως κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν τῶν βουλῶν μας,
 ἐν ᾧ διανοούμεθα περὶ κλεινοῦ πολέμου,
 νὰ μᾶς ἀρπάτῃ ἔρχεται ἡ βία ἐξαπίνης
 πυρώδους τινὸς λαίλαπος καὶ φλογεροῦ ἀνέμου.
 Τότε βορὰ καὶ παίγνια τῆς μανιώδους δίνης
 καὶ τοῦ πυρώδους κλύδωνος, θὰ ὦμεν ἐβριμμένοι,
 καθηλωμένοι ἕκαστος κατὰ δῆεος βράχου·
 εἴτε ἐντὸς τοῦ ζέοντος καὶ τοῦ πολυταράχου
 ὠκεανοῦ διὰ παντὸς αὐτοῦ βεδυθισμένοι
 Καὶ τότε πρὸς τὰς στοναχὰς ἡμῶν θὰ δμιλῶμεν,
 ἀνευ ἀναχωχῆς τινος καὶ παύσεως τῶν πόνων,
 ἀνευ ἀναψυχῆς τινος εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον,
 οὗ περ τὸ τέρμα πώποτε ἂς μὴ εὐελπιστῶμεν.
 Τότε δὴ, τότε ἡ θέσις μας θὰ ἦτο τρισσθλία.
 Μηδεὶς οὖν ἔστω πόλεμος ἡ θῆλος ἡ λαθραῖος.
 Νὰ ἀπορρίψῃται αὐτὸν ἐπ' ἴσης ἡ φιλία
 φωνή μου καὶ ὁ λόγος μου προτρέπει εἰρηναῖος.

Τί δύναται κατὰ Θεοῦ ἡ δύναμις, ὁ δόλος;
 τί ν' ἀπατήσῃ δύναται ἐκείνον, τοῦ ὁποῖου
 τὸ ὄμμα βλέπει ἅπαντα μ' ἐν βλέμνῳ ἀναμφιβόλως;
 ὦ! καθορῶν καταγαλᾶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ
 ὑφους τὰς κούφας καὶ κενὰς ἡμῶν συνωμοσίας,
 τὴν μὲν ἰσχύον δυνάμενος ἡμῶν νὰ παραλύσῃ
 τοὺς δόλους μας δὲ ἱκανὸς αὐτοὺς νὰ μηδενίσῃ
 καὶ ὅλας μας τὰς μυστικὰς νὰ θραύσῃ σκευωρίας!

Κατόπι τούτου ἀγορεύει ὁ Μαμμὼν, συμβουλευῶν τῇ
 ὁμηγύρει οὐχὶ τὸν πόλεμον. ὡς ὁ Μολόχ, οὐχὶ τὴν
 εἰρήνην τὴν ἀδρανῆ, καὶ τὴν ἐπανάπαυσιν εἰς τὴν ἐ-
 γεστώσαν αὐτῶν κατάστασιν, ὡς ὁ Βεριᾶλ, ἀλλ' εἰρή-
 νην μετ' ἐνεργείας, τουτέστι νὰ ζητήσωσι τὸ συμφέ-
 ρον καὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἐν ἐκυτοῖς, δημιουργοῦντες ἐν-
 ἄδου παντοῖα οἰκοδομήματα προμαχῶνας, πύργους καὶ
 ἀνάκτορα, ἀπομιμούμενοι τὸ φῶς καὶ τὴν λάμψιν τοῦ
 οὐρανοῦ, καὶ διὰ τῆς τέχνης καὶ ἱκανότητος αὐτῶν με-
 ταποιῶντες εἰς καθωράισμα αὐτῶν τὸν χρυσόν, τὸν ἀ-
 δάμαντα καὶ πᾶσαν πολυτίμητον ὕλην, ἅτινα εἰσιν ἀφ-
 θονώτατα ἐν τῷ ἄδῃ, μεταβάλλοντες τὸν Ἄδην εἰς
 οὐρανὸν καὶ καθιδρύοντες αὐτοῦ κράτος, τὸ ὁποῖον δι'
 ἔμφρονος καὶ σοφῆς διοικήσεως μέλλουσί ποτε νὰ κα-
 ταστήσωσιν ἀντίπαλον τοῦ Θεοῦ.

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ

Πανταχοῦ καὶ πάντοτε οἱ πρὸς τοὺς ποταμοὺς καὶ τὴν θά-
 λασσαν κατοικοῦντες ἐκολύμβων ἢ χάριν γυμναστικῆς ἢ χάριν
 τῆς υγιείας των. Ὁ Ἰπποκράτης καὶ ὁ Γαληνὸς ἐγνώριζον καὶ
 ἐσημείωσαν τὴν θεραπευτικὴν δύναμιν τῶν θαλασσίων λουτρῶν,
 τῶν ὁποίων ἡ χρησιμότης ἀπέτελει περισσότερον τοῦ ἡμέτερος
 τῆς θεραπευτικῆς τῶν ἀρχαίων καὶ ἐξαπίνης αὐτὰ ὡς ἐξαίρετα
 ὑγιεινὰ μέτα. Ἀλλ' οἱ μετέωροι δὲν μεταχειρίζοντο σχεδὸν αὐ-
 τὰ καὶ δὲν μετέβαινον διὰ λουτρά. Ὅθεν οὔτε λόγος σχεδὸν πα-
 ρὰ τοῖς ἀρχαίοις περὶ λουτρῶν γινόμενων ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἀλλὰ
 μᾶλλον περὶ λουτρῶν ἐν θαλασσῷ ὕδατι, μεταφερομένῳ εἰς τὰς
 τῶν πόλεων κολυμβήθρας καὶ δεξαμενὰς, ἐν αἷς ἐλούοντο. Πο-
 λλοὶ τῶν ἐνδόξων ἀρχαίων ἱατρῶν, ἐν εἷς καὶ ὁ ἐκ Βιθυνίας Ἀ-
 σκληπιάδης, ὁ Κέλσος, καὶ ὁ Ἀνθύλλος συνίσταντο τὸ ἐν τῷ θαλασσῷ
 ὕδατι κολυμβήμα, ὡς ἰσχυρὸν βοήθημα κατὰ τινων νόσων, τοῦ
 βδρωπος λ. χ. τῆς ψώρας καὶ τῆς ἐλεφαντιάσεως· ὁ δὲ Σέλι-
 ος Ἀυρηλιανὸς συνίστα τοῦτο καὶ κατὰ τῆς κεφαλαλγίας, τῆς παρ-
 λυσίας καὶ τῆς ἐπιληψίας. Σὺν τῇ βαθμιαίᾳ ὁμῳ τοῦ πολιτι-
 σμοῦ ἐξοπλίσθη, αἱ ἀνεπτυγμέναι τάξεις ἤρχισαν νὰ ταξιδεύουσιν
 εἰς τὰ παραθαλάσσια μέρη διὰ λουτρά.

Τὰ δύο ἰσχυρὰ συστατικὰ τῶν θαλασσίων λουτρῶν εἶναι τὸ
 ὕδωρ καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα. Τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης εἶναι ὕδωρ με-
 ταλλικόν, ἐν ᾧ τὸ χλωρίον, τὸ σόδιον, τὸ θεῖον, ἡ τιτανία (cal-
 cium), τὸ μαγνήσιον, καὶ τὸ ποτάσιον ἐννοῦνται μετὰ 6 κυρί-
 ων ἀλάτων. Ἀλλὰ σώματα, ὡς τὸ βρώμιον καὶ τὸ ἰώδιον ἐν-

υπάρχουσι ἐν ποικίλαις ἀναλογίαις κατ' ἀπειροστημόρια. Ἄλλως τε ἡ χημικὴ σύνθεσις τοῦ ὕδατος τῆς θαλάσσης ποικίλλει κατὰ τόπους. Ἡ ποσότης τοῦ οὐσιωδεστέρου στοιχείου, τοῦ ἁλτος ἐν-
υπάρχοντος κατὰ μέσον ὅρον κατὰ 30 γραμμάρια ἐν ἐκάστη λί-
τρᾳ, ποικίλλει κατὰ τόπους μεγάλως· ἡ ποσότης τοῦ ἁλτος ἐν
ἴσῳ βάρει ὕδατος θαλασσίου εἶναι π. χ. κατὰ μίαν φορὰν ἀθι-
νεστέρα ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ ἢ ἐν τῇ Μεσογείῳ.

Ἡ σχετικὴ αὕτη ἀρξίωσις ἐξηγεῖται ἐκ τοῦ ὅτι ἡ Μάζη
θάλασσα εἶναι οὕτως εἰπεῖν κεκλεισμένη καὶ λαμβάνει διὰ τῶν
παραποτάμων τῆς μεγάλης ποσότητος γλυκέος ὕδατος. Ἀπ' ἐ-
ναντίας ἐν τῇ λεκάνῃ τοῦ Ἀρχασῶν, ὡς καὶ εἰς ὅλους τοὺς ὅρ-
μους εἰς τοὺς ὁποίους εἰσβάλλουσιν ὀλιγώτερα ρεύματα, ἡ ἀλμυ-
ρότης εἶναι πολὺ ἀνωτέρα τῆς τοῦ ὠκεανοῦ. Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν
μεταλλικῶν αὐτοῦ στοιχείων τὸ θαλάσσιον ὕδωρ περιέχει προσέτι
καὶ οὐσίαν τινὰ ὀργανικὴν ἀξιοσημείωτον. Ἡ οὐσία αὕτη εἶναι ἀ-
ζωτικὴ καὶ φαίνεται ἀνάλογος πρὸς τὰς πηκτικὰς οὐσίας τῶν ζω-
τικῶν ὄντων. Αὕτη καθιστᾷ τὸ θαλάσσιον ὕδωρ ἐλαφρῶς γλυκώδες
καὶ παρέχει αὐτῷ τὴν ιδιότητα νὰ σήπεται ταχέως ἀκίνητον ἐν
τῷ ἀέρι, εὐρίσκεται δὲ κυρίως ἐν ταῖς χώραις ὅπου βροῦσιν τὰ
φυτὰ καὶ οἱ ζωῖκοι ὀργανισμοί· εἶναι ὀλιγώτερα εἰς τὰς ἀμυ-
δαίς παραλίας (ἡδύναις) καὶ τὰ χαλκιδῶδη πελάγια. Τὰ γνωστό-
τατα φαίνόμενα τοῦ φωσφορισμοῦ τῆς θαλάσσης ἀποδίδονται εἰς
αὕτην, καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι καὶ αὕτη συντελεῖ εἰς τὴν θαλασσίνην
θεραπείαν. Ὁ εἰς τὰ πελάγια ἀναπνεύμενος ἀὴρ περιέχει ἐπίσης
εἰδικὰς ιδιότητας σπουδαιοτάτας· πολὺ ὄζον (ozone) μεγάλην
καθαρότητα, ὑγρότητα καὶ πυκνότητα ἀνωτέραν τῶν τῆς
ἀτμοσφαίρας τῆς ξηρᾶς· θερμικοὺς κυματισμοὺς πολὺ ὀλίγον
ἐκτεταμένους, ἀλλ' ἀντὶ τούτων ποικίλως τραχυτάτας καὶ κίρ-
νιδας. Ὁ ἀὴρ τῶν παραλίων εἶναι συνήθως ἀλατούχος ὅτερ προ-
έρχεται ἐκ τοῦ θαλ. ὕδατος ὅπερ θερμόμενον καὶ ἐξαερίζομενον ὑ-
πὸ τοῦ ἀνέμου ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν κυμάτων φέρεται μακρὰν
πρὸς τὴν παραλίαν διὰ πνέοντος σφοδροῦ πελαγίου ἀνέμου. Ἡ θα-
λασσία ἀτμόσφαιρα εἶναι ἀλμυρωτέρα. Πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῶν
λουτρῶν συντελεῖ καὶ ἡ τοποθεσία τῆς χώρας, τὸ πλάτος, ἡ σύ-
στασις τοῦ ἐδάφους, ἡ φύσις τῶν φυτῶν, ἡ ὑπαρξὶς γλυκέων ἢ
ὕδατων (γλυκῶν) ὑδάτων. Ἡ γειννίασις βάλτων καὶ ἐλῶν εἶ-
ναι ἐπικίνδυνος, μάλιστα τὸ θέρος εἰς τὰς μεσημβρινὰς χώρας.

(Ἐπεὶ τὸ τέλος)



Ὁ σοβρῶς ἀσθενήσας καὶ ἐπὶ μῆνας καταβλη-
θεὶς ἐν τῇ κλίνῃ ἐνταῦθα ἱερεὺς **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Δ. ΠΑ-**
ΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ἃν καὶ ἀπῆλθε καὶ εἰς Βουκουρέστιον
ἐνθα ἐνοσηλεύθη ἀδελφικῶς ὑπὸ τοῦ γυναικαδέλφου αὐ-
τοῦ κ. Πολυχρονίου Ζέκου καὶ τῶν ἐξοχωτέρων ἐκεῖ-
ατρῶν, δεινομένης ὅμως ἀκατασχέτως τῆς κατακτά-
σεως αὐτοῦ καὶ ἀδυνάτου καταστάσεως τῆς ἐνταῦθα ἐ-
πιστροφῆς του, παρέδωκε τὸ πνεῦμα κρίμασιν οἷς εἶδε
Κύριος, ἐν τῇ ξένῃ! Εἶθε ὁ Παντοδύναμος Θεὸς καὶ

τὴν ψυχὴν αὐτοῦ νὰ ἀναπαύτῃ, καὶ τὴν τεθλιμμένην
αὐτοῦ σύζυγον καὶ τοὺς συγγενεῖς νὰ παραμυθήσῃ.

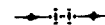
Π Ο Ι Κ Ι Α

ΩΦΕΛΕΙΑ ΟΠΩΡΩΝ

Ἐν τινι Ἀγγλικῷ περιοδικῷ ἀνέγνω ἐκτενὲς πε-
ρὶ ὀπωρῶν ἄρθρον. Ὁ συγγραφεὺς ὑπενθυμίζει ὅτι τὰ
ὀπωρικά εἶναι ἡ μᾶλλον παρημελημένη τροφή. Ἐν γέ-
νει ὁ ἄνθρωπος δὲν μεταχειρίζεται ὡς τροφήν τὰ ὀπω-
ρικά ὅπως μεταχειρίζεται π. χ. τὸν σῖτον, τὰ
γεώμηλα, ἀραβόσιτον φασθόλους καὶ λοιπὰ τρόφιμα
δημητριακά, ἀλλ' ἀπλῶς ὡς ἐπιδόρπια καὶ γλυκίσμα-
τα· τοῦτο ὅμως εἶναι μέγα λάθος λέγει ὁ συγγραφεὺς.
Τὰ ὀπωρικά εἶναι φυσικωτάτη καὶ ὑγιεινοτάτη τρο-
φή. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ταῦτα πρέπει νὰ τρώγονται
ὄχι ἄωρα ἀκάθαρτα, πεπιεσμένα καὶ σεσηπότα, ἀλλ' ὡ-
ριμα καὶ γλυκά, καλῶς μετ' ἄλλων τροφῶν ἀναμειγ-
μένα. Μαγειρευόμενα κατὰ τὸν τρόπον τῶν λαχνικῶν
καὶ τῶν ἄλλων τροφῶν, τὰ ὀπωρικά εἶναι ἐξαισία
τροφή.

Αἱ ὠριμοὶ ὀπῶραι περιέχουσι διάφορα εἶδη ὀξέων,
τὰ ὁποῖα διαλυόμενα εἶναι ὠφέλιμα εἰς τὸν ἀνθρώπι-
νον ὀργανισμόν· προσέτι ζάχαριν, τινὰ δ' ἐξ αὐτῶν καὶ
εἶδος τι λευκώματος, πάχους ἢ λίπους. Τὰ χαμαικέρα-
σα (φράβουλα) περιέχουσιν καὶ ποσὸν τι σιδήρου. Ἐκ τού-
των γίνεται φανερόν ὅτι τὰ ὀπωρικά εἶναι χρησιμωτά-
τη τροφή, καὶ πρέπει νὰ μεταχειρίζωμεθα αὐτὰ ὀχιμύ-
νον ὡς ἐπιδόρπια, ἀλλὰ ὡς κοινὴν καὶ χρησιμωτάτην
τροφήν, παρατιθεμένην ποικιλοτρόπως εἰς πᾶσαν τρά-
πεζαν. Οἱ πάσχοντες ἀναμειβάν ἄς τρώωσι ἐρυθρὰ χα-
μαικέρασα, ἀντὶ νὰ λαμβάνωσι πικρὰ σιδηροῦχα φάρ-
μακα καὶ θὰ ἐπωρεθῶσι. Αἱ σταφυλαί, τὰ μήλα, τὰ
ἄπια, τὰ δαμασκηνά καὶ λοιπὰ ὀπωρικά εἶναι τροφή
χρησιμωτάτη, τρωγομένη ἀπλῶς ὡς ἔχει ἢ καὶ διαφο-
ροτρόπως μαγειρευομένη.

Οἰκτικὸς φίλος.



— Ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἠπλώθη καὶ ἐπὶ ἐκείνου, ὅ-
στις ἦτο τόσο ἰσχυρὸς μετὰ τῶν ὁμοίων του. Ὁ
Βίスマρκ ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον τῶν διανοημάτων, λό-
γων καὶ πράξεων του καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν
εἰς Ἐκεῖνον, περὶ τοῦ ὁποῦ ἐλεγεν ἡμέραν τινὰ ἐν τῷ
τέλει ἐνός τῶν σπουδαιοτάτων λόγων του· «Φοβοῦμαι
μόνον τὸν Θεόν· ἄλλον φόβον δὲν γνωρίζω».

— Ἐκ τῶν ἀπείρων αὐτοῦ ἀνεκδότων τῶν τόσων δι-
αδεδομένων ἐν Γερμανίᾳ σημειούμεν τὸ ἐξῆς. — Τῷ

1871 συζητουμένου τοῦ πρὸς καθορισμὸν τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως ἐπαρουσίασε τὸν τραπέζιτην Δὲ Βλαίχρεδερ πρὸς τὸν Ἰούλιον Φάβρον, ὅστις ἐκπληκτος ἐκ τοῦ παμμεγέθους ὄγκου τοῦ αἰτηθέντος ποσοῦ.

«Πέντε δισεκατομύρια ἀνεφώνησεν. Εἰς ἄνθρωπος δὲν θὰ ἤδύνατο νὰ μετρήσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ ἂν ἤρχιζεν ἀλόμῃ ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ!»

Ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἔφερα καὶ τὸν φίλον μου Βλαίχρεδερ, ὅστις χρονολογεῖται πρὸ Χριστοῦ, ἀπήντησεν ὁ Καγκελάριος, ὑπαινιττόμενος τὴν θρησκείαν τοῦ τραπέζιτου.

— Ἀξιανάγνωστος καὶ ἡ ἐπομένη γνώμη τοῦ μεγάλου ἀνδρός. Ἐν τῇ καλοκαιρίᾳ ὁ ναύτης λέγει ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι πολὺ μακράν, ὥστε νὰ φροντίζῃ δι' ἕν κομμάτι σανίδος ὡς τὸ βαρκάκι του· εὐθὺς ὅμως, ὡς ἐκραγῇ λυσώδης ἡ τρικυμία, ἀμέσως εἰς τὰ γόνατα καὶ εὐχαὶ εἰς τὴν Παναγίαν. Ὁ κίνδυνος συντομεύει τὰς ἀποστάσεις!

ΤΑ ΕΝΤΑΥΘΑ

— Χαίροντες ἀγγέλλομεν ὅτι ὁ ἀπὸ δεκαετίας ἐν Ἀθήναις τὸν ἀγῶνα τῶν γραμμῶν ἀγωνιζόμενος σεβαστὸς ἡμῶν συμπολίτης καὶ διδάσκαλος κ. Φίλιππος Π. Παπαδόπουλος, ἐπεσκέψατο τὴν πατρίδα αὐτοῦ Βάρναν, ἔνθα, διαμείνας ἐπὶ τινὰς ἔτι ἡμέρας ἀπέρχεται εἰς Ἀθήνας, ὡς τακτικὸς ἑξῆς τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς Καθηγητής.

ΑΔΑΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἱερολογιωτάτῳ Ἀρχιδιακόνῳ Μ. Τσιμπαλῶν, Σιτίστῳ Δ-ρι Α. Εἰάνθῳ, Ἀν. Ἀθανασιάδῃ, Α. Παρουσιᾷ, Κ. Στάγκοις, Α. Κουβελά, Ν. Ταπτικῇ, Θ. Ἀδελφίδῃ, Γ. Διδέρῃ, Β. Ν. Δημητρίῳ, Γ. Χαδοῦ-οῦλου, Χ. Βέρπτις. Π. Σκορδίνῃ, Α. Ἰακωμίδῃ, Γ. Φιλκυρίδῃ, Κ. Δημητρίῳ, συνδρομῇ ἑλκῶν· εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Ο ΧΙ ΜΕΓΑΛΗ ΧΡΕΟΚΟΠΙΑ!

Ἄλλ' ἀσφαλῶς δυνάμεθα νὰ ἀποστέλλωμεν εἰς πάν-
τα τὴν ἐξῆς τραπέζοισιν ἐκ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΥ ἀργύρου,
συγκειμένην ἐκ 56 ΤΕΜΑΧΙΩΝ ἀντὶ ἐκτάκτως σμικρο-
τάτης τιμῆς.

— ΜΟΝΟΝ ΑΝΤΙ 16 ΦΡΑΓΚΩΝ.

Ἐξ Ἀμερικανικοῦ ἀργύρου «ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ»

6 περόναι

6 κοχλιάρια τραπέζης

12 κοχλιάρια

1 μέγα κοχλιάριον ζωμοῦ

» » γάλακτος

2 ποτηρίδια δι' αὐγά

6 ἀγγλικὰ γαλβδῖνα μαχαίρια. ὧν
αἱ λαβαὶ ἐκ Βρετανικοῦ ἀργύρου 1-ης
ποιότητος.

6 δισκίδια ἐξ ἀγγλικοῦ ἀργ. «Βρετ.»

2 μεγαλοκρεπὲς λυχνίαι τραπέζης

1 στραγγιστήριον τεῖου.

2 λαβίδες ζαχαρέως ἐξ ἀργύρου
«Βρετανίας» 1-ης ποιότητος.



ΤΟ ΟΛΟΝ 56 ΤΕΜΑΧΙΑ

3 μαχαίρια δι' ὀπώρας· λαβίδες ἐκ πορσελάνης

3 περόναι δι' ὀπώρας 1-ης ποιότητος.

6 δισκίδια «Βικτωρίας».

Ὁ ἀργυρὸς «Βρετανία» εἶναι μέταλλον λευ-
κότατον, διατηροῦν ἐπὶ 25 ἔτη τὴν καθαρότητά του
ἐπ' ἐγγυήσῃ. Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας τῶν λε-
γομένων ἀγγέλλομεν ὅτι, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ
ἐξ ἀργύρου «Βρετανία» τραπέζοισιν δὲν ἀνταπο-
κρίνεται πρὸς τὰς πληροφορίας ἡμῶν, ἐπιστρέφωμεν
πάντα τὰ πληρωθέντα ἅπαν· Ἡ τραπέζοισιν
αὕτη εἶναι ἰδίως κατάλληλος ὡς γαμήλιον ἢ ἐορτά-
σιμον δῶρον, διὰ ξενοδοχεῖα, ἐστιατόρια, καὶ κα-
λὰς οἰκογενεῖας.

Πωλεῖται μόνον ἐν

«EXPORTHAUS RIX»

EN BIENNH 112 Praterstrasse № 16,

ἀποστέλλεται δὲ ἐπὶ προαποστολῇ τοῦ ἀντιτί-
μου ἢ ἅμα τῇ παραλαβῇ αὐτῆς. Τὰ ταχυδρομικὰ
καὶ λοιπὰ τέλη ἐπιβαρύνουσι τὸν ἀγοραστήν.

ΤΑ ΓΗΝΣΙΑ ΕἶΝΑΙ ΕΣΦΡΑΓΙΣΜΕ-
ΝΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΞΗΣ ΣΗΜΑΤΟΣ.

10—8